

Słowo na niedzielę 1 marca 2020 rok- I Niedziela Wielkiego Postu

(Rdz 2,7-9.3,1-7 ; Ps 51(50), 3-4.5-6b.12-13.14 i 17; Rz 5, 12-19; Mt 4, 1-11)

Bóg stwarza człowieka i troszczy się o niego; gdy zgrzeszy, a szczerze żałuje – okazuje mu miłosierdzie, przebacza grzechy. Bóg daje swoje słowo do walki z szatanem, z pokusami.

Autor Księgi Rodzaju posługuje się językiem obrazowym. Te obrazy mają pomóc uchwycić sens i istotę ludzkiego życia. Autor zaznacza, że dopóki na ziemi nie ma człowieka, jest ona pustkowiem. Ludzie nadają sens istnieniu ziemi. Obraz Boga, który jak garncarz lepi człowieka z ziemi, ukazuje zależność ludzi od Boga i podkreśla, że człowiek sam nie dał sobie istnienia. Życie jest więc darem Boga. Obraz ten pokazuje też wielką troskę Boga o ludzi, którzy pozostają pod Jego szczególną opieką. Obraz ogrodu, który Bóg daje człowiekowi jest też wyrazem Jego troski o człowieka. Ogród ten jest pełen drzew, co oznacza, że Bóg zatroszczył się o to, by człowiekowi nie brakowało na ziemi niczego. Materiał, z którego powstaje człowiek- ziemia, wskazuje na nietrwałość i śmiertelność człowieka. Człowiek (*hebrajskie-Adam*) w swojej cielesności jest związany z ziemią, którą ma przez pracę przekształcać.

Rozdział trzeci opowiada o pochodzeniu zła, odnosi się do problemu ludzkiej pychy. Szczególną postacią jest wąż, który symbolizuje: *podstęp; przewrotność; podejrzliwość; niezadowolenie; nieposłuszeństwo; kłamstwo*. Ludzie ulegają tym słowom podszeptu, ponieważ zawładnęło nimi pożądanie, czyli fałszywe przekonanie, że człowiek może być jak Bóg. Istotą tego pożądania jest ludzka pycha. Niszczy ona miłość- największy dar Boga względem człowieka. Ludzie upadają, gdyż wątpią w prawdomówność Boga, nie chcą być Mu posłuszni i podważają prawdę, którą objawił. Złamanie zakazu Boga nie prowadzi do uzyskania nadprzyrodzonej wiedzy, ale sprawia, że ludzie poznają swoją nędzę.

Psalm 51 jest zaliczany do siedmiu psalmów pokutnych. Dawid pokutuje i błaga Boga o miłosierdzie dla siebie po grzechu cudzołóstwa. Jako nawrócony grzesznik prosi Boga o okazanie miłosierdzia, o oczyszczenie i obmycie całkowite ze skutków tego czynu. Uznaje przed Bogiem, że to, co zrobił było złe i godziło w świętość Boga. Poddaje się całkowicie sprawiedliwemu osądowi Boga. Na końcu prosi Boga o czyste serce i nowego pełnego mocy ducha, który pozwoli mu oczekiwać zbawienia. Doświadczwszy wielkiej miłości i miłosierdzia ze strony Boga, pragnie głosić Jego wielkość, potęgę i chwałę całym swoim dalszym życiem.

Święty Paweł Apostoł w liście do Rzymian porównuje Adama i Chrystusa. Mówiąc o grzechu Adama, pokazuje moc zła, która pojawiła się na świecie. Grzech Adama spowodował na niego-śmierć czyli oddzielenie od Świętego Boga i wygnanie z ogrodu Eden.

Nieposłuszeństwo wobec Boga sprawiło, że zło przeniknęło do wszystkich dziedzin życia ludzkiego, powodując ich skażenie i przejście na kolejne pokolenia. W wyniku tego ludzie są nieustannie narażeni na działanie zła, którego skutkiem jest śmierć. Chodzi o duchową śmierć wyrażającą się w braku łączności z Bogiem. W upadku Adama uwidacznia się powszechna grzeszność ludzi. Tuż po grzechu Adama Bóg zapowiada ocalenie, którego źródłem będzie Chrystus- Syn Boży, narodzony z drugiej Ewy- Maryi Dziewicy. Jezus wchodzi w grzeszne życie człowieka i przenika go swoją łaską przebaczenia i pojednania. Im bardziej człowiek jest udręczony przez grzech, tym więcej otrzymuje od Chrystusa łaski, aby mógł powrócić do jedności z Bogiem i cieszyć się pełnią życia.

Kuszenie Jezusa opisane przez Mateusza przypomina kuszenie pierwszych ludzi. Oni odrzucili wolę Boga i wybrali nieposłuszeństwo. Jezus- nowy Adam ukazany przez Pawła w liście do Rzymian okazuje się całkowicie posłuszny Bogu Ojcu. Jezus nie dał się zwieść diabelskim obietnicom. W swoich odpowiedziach na pokusy Jezus odwołuje się do tekstów biblijnych związanych z pobytem Izraela na pustyni. Pierwsza pokusa miała na celu skłonienie Jezusa, aby Boską moc wykorzystał dla własnego dobra, zamiast liczyć na Ojca. W drugiej pokusie szatan usiłował skłonić Jezusa do cudownych, spektakularnych czynów. Trzecia pokusa dotyczyła władzy. Szatan ukazał Jezusowi łatwy sposób odegrania roli Mesjasza: zabłysnąć potęgą władzy, aby wejść ze światem w przymierze. Jest jednak jeden warunek: trzeba poddać się szatanowi, stać się jego sługą, złożyć mu hołd, przyjąć jego punkt widzenia i jego metody działania czyli kłamstwo, chytrość, siłę i przemoc. Chrystus znajomością Słowa Bożego i Jego mocą odrzucił drogę proponowaną przez szatana; odrzucił pokusę łatwych rozwiązań, pokusę władzy i sławy.